

Nezrelé jablká

Sima Martausová

Niekedy mám pocit, že sa
zamotávam do diaľky.
Ako kobra vstávam z koša,
nie však na zvuk píšťalky.

Na dotyk mi horí ruka,
v ktorej chýba zapálenie.
Skutky nie sú také krásne,
keď ich chcem mať vystavené.

Na vlastnom cítení, na vlastných postojoch.
Človek sa udusí, keď klame dušu si.
Niečo je predsa len pravdivé v reklamách,
keď vravia, byť sebou musíš byť od rána.

Niekedy mám pocit, že sa
zamotávam v priestore.
Všade vôkol plno stromov,
vidím iba niektoré.

Trhám ich plody, aj keď
ešte sú zelené.
Keď sa niečo nepodarí,
schovávam sa za tiene.

Na vlastnom cítení, na vlastných postojoch.
Človek sa udusí, keď klame dušu si.
Niečo je predsa len pravdivé v reklamách,
keď vravia, byť sebou musíš byť od rána.

Podporím zločiny,
keď duša uniká.
Zatknutým neprávom
vymením právnika.

Sklamanych, zranených
unesiem z trápení.
Nezrelé jablká
dozrejú na rukách...